

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/757/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203946
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614203946.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, P.O. Box 41, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi: H. G., nar. XX. X. XXXX, bytom W. I., C. XXXX/XX, o zaplatenie 636,23 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 4C/119/2014-24 zo dňa 30. 6. 2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplatiť sumu 636,23 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 23. 9. 2012 do zaplatenia. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. §§ 52, 53 Občianskeho zákonníka,

§§ 261 a 497 Obchodného zákonníka, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď konštatoval, že na zmluvu o revolvingovom úvere, uzatvorenú medzi účastníkmi, sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva, nakoľko ju uzatvoril odporca ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe písomnej žiadosti bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 750,- eur. Návrh zmluvy, ktorý podpísal odporca, sa však líšil od návrhu zmluvy prijatého navrhovateľom. Je potom bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech alebo v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko uvedené údaje v zmluve o úvere absentovali, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže odporca zaplatil doteraz na splatenie úveru sumu 1 051,75 eur (plnil viac ako bola navrhovateľom poskytnutá suma), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na úspech účastníkov v konaní, pričom odporcovi z dôvodu neuplatnenia trov mu tieto nepriznal.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávnosť záverov súdu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere nemá údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Konajúci súd v tomto smere nesprávne vyložil otázku, či údaj o RPMN má byť vôbec výsledkom dojednania zmluvných strán. Uvedený údaj je výsledkom výpočtu

aplikáciou zákonom určeného vzorca, a to na základe tých údajov, ktoré môžu byť a aj boli medzi stranami zhodne a presne dohodnuté. Z napadnutého rozhodnutia pritom nevyplýva ani skutočnosť, či zníženie údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov je výhradou, obmedzením alebo inou zmenou návrhu, a teda, či toto je právne relevantným z hľadiska zákona, jeho zmyslu a účelu zdôvodniteľným dôvodom pre to, aby súd tvrdil, že absentuje dohoda o RPMN. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že spôsob a mechanizmus vzniku zmluvy nie je zo strany súdu vyhodnotený v súlade s tým, ako účastníci zmluvného vzťahu prejavili vôľu. Tu odvolateľ poukazoval na ust. § 44 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého konsenzus zmluvných strán ohľadne uzavretia zmluvy nastáva v dôsledku spôsobu, akým dlžník formuluje a vymedzuje obsah svojho návrhu, keď je to práve sám dlžník, ktorý prostredníctvom žiadosti výslovne vyjadril, že jeho návrh zahŕňa aj žiadosť o úver v nižšej sume ako uvádza v bode 5 návrhu. Navrhovateľ napadol aj závery súdu o tom, aká výška úveru bola poskytnutá. Podľa súdu nebola poskytnutá celá suma 750,- eur, ale len 642,35 eur. Rozdiel predstavuje odplatu podľa dohody o poskytnutí služby, pričom súd konštatuje, že táto mala byť v rozpore s dobrými mravmi. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v tomto smere je nepreskúmateľné. Z arbitrárneho konštatovania o rozpore s dobrými mravmi nie je možné objektívne zistiť žiadne dôvody takého rozhodnutia. Na základe uvedených dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.) odvolateľ žiadal zmeniť napadnutý rozsudok, návrhu v celom rozsahu vyhovieť, prípadne tento zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak prvostupňový súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Aj odvolací súd mal preukázané, že základ sporu vyplýva zo založeného záväzkového vzťahu na základe písomne uzatvorenej zmluvy, ktorá je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ a

§ 10 ods. 1.

Ak v danom prípade navrhovateľ prijal od odporcu návrh na uzatvorenie zmluvy, avšak jej obsah pozmenil bez toho, aby to následne odporca znovu potvrdil, zmluva tak nespĺňala základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/, teda neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, resp. obsahovala iné údaje o RPMN. V takomto prípade sa zmluva považuje za bezúročnú a

bez poplatkov. Pokiaľ prvostupňový súd konštatoval, že reálne bola odporcovi poskytnutá suma 642,35 eur a doteraz zaplatil navrhovateľovi sumu 1 051,75 eur, je zrejmé, že zaplatil viac ako mu bolo reálne vyplatené, a preto prvostupňový súd žalobu správne ako nedôvodnú zamietol.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s

§ 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný odporca si náhradu trov postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil. Iné trovy mu nevznikli, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.